

Plochy stavebně-inženýrské praxe

Úvodem

In: František Kadeřávek (author): Plochy stavebně-inženýrské praxe. (Czech). Praha: Jednota československých matematiků a fyziků, 1950. pp. [5]–[6].

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/403314>

Terms of use:

© Jednota československých matematiků a fyziků

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

ÚVODEM

V technické praxi se používá řady ploch. Jejich výtvarný zákon je buď jednoduchý a známý, nebo složitý, po případě se stanoviska geometrického i neznámý. Všechny tyto plochy je možno seřaditi tak, že určitá jejich skupina má řadu společných výrazných vlastností, které se mohou s výhodou použítí při řešení úloh oněch ploch se týkajících. Mnohé z ploch se svými výraznými vlastnostmi řadí do dvou i více takových skupin, jak se ukáže v dalších úvahách.

Plochy byly v českých učebnicích z poslední doby důkladně probrány v díle: *Kadeřávek-Klíma-Kounovský*, Deskriptivní geometrie, díl II, Praha 1932 a skupina ploch zborcených v práci prof. Dr. *J. Kounovského*: Zborcené plochy, Praha, 1947 ve sbírce Cesta k vědě, svazek 36. Tu jsou i dány směrnice pro obdobnou práci: totiž omezení pomocné látky na míru nejmenší, aby se od spisku neodradili čtenáři, chtějící se poučiti o konstrukci těchto ploch a na těchto plochách a nemající obšírné znalosti geometrické. Ba ani začátečnickům nemá dílo svým studiem činiti zbytečné potíže. Těmito směrnicemi se chce řídit i tento spisek.

